

A CSODÁK „RECEPTJE”

Amikor Jézus csodáiról olvasunk az evangéliumokban, akkor vajon milyen érzéssel, gondolatokkal hallgatjuk azokat? Vajon, nem arra gondolunk-e szomorúan, hogy most miért nincsenek csodák? Hiszen van szenvedés, betegség, szükség, nyomor és mi ezekben a helyzetekben oly tehetetlenek és eszköztelenek érezzük magunkat. Éppen a csoda tudna segíteni. De...

Vajon manapság tényleg nincsenek csodák? S ha mégis, akár velünk is megtörténhetnének?

Nem lehet, hogy azért maradnak el az életünkből, mert rosszul várjuk azokat, rosszul készülünk rájuk? Lehet, hogy a hiba ott van, hogy **mi szeretnénk, ha Isten helyettünk és nélkülünk oldaná meg az élet nehézségeit. Isten pedig velünk és általunk akarja szeretetének csodáját véghez vinni.** Isten tehát együttműködésre hív és mi mégis inkább kívülállóként szeretnénk csodálkozni és ámulni...

A csodás hal- és kenyérszaporítás evangéliumi történetében (Lk 9, 10-17) megkapjuk a csoda „receptjét”. Azt a hat pontot, amit, ha következetesen végigviszünk életünkben, akkor velünk és általunk Isten szeretetének csodája megvalósulhat. Érdemes átgondolni, ha életünk „csodamentes terület”, hogy a hat pont melyikén akad el a csoda lehetősége?

- 1. Bármilyen eszköztelen, bármilyen reménytelen a helyzet, az a valóság, amiben vagyunk, elég.** Nem kell elmenekülni, nem kell másik valóságról fantáziálni. (Ld.: az evangéliumi történet helyszíne a puszta, csak a férfiak ötezren vannak és mindenkinek, az egész tömegnek, hogy jól lakjon, csak két hal és öt kenyér áll a rendelkezésére...)
- 2. A csoda abból indul ki, amit a sajátunkból felajánlunk; amit nem megtartunk magunknak, hanem a jó szolgálatába állítjuk bármilyen kevésnek tűnjön is!** (Ld. két hal, öt kenyér.)
- 3. Helyzetbe kell hozni magunkat, hogy megszólíthatók legyünk Isten részéről.** (Ld. „Telepítsétek le őket!”)
- 4. Nincs biztonság, sőt látszólag nem történik semmi.** (Jézus kezébe veszi a két halat és az öt kenyeret, megáldja és visszaadja az apostoloknak.)
- 5. Kitartani abban, amire Isten hív, még akkor is, ha nem látom és nem értem, hogyan teljesedik be a jó, amire vágyom.** (Ld. az apostolok előtt ott áll a tömeg és ők elkezdik kiosztani a két halat és az öt kenyeret. Nem tudják, hogy lesz ez elég ennyi embernek, de kitartanak abban, amire Jézus kérte őket...)
- 6. Szükséges az utógondoskodás! Felidézni újból és újból a már megélt és megtapasztalt eseményeket, amelyek megmutatták, hogy Isten velem együtt munkálkodik!** („Végül még tizenkét kosárra való maradékot szedtek össze.”)

Fontos tudni, hogy mindez működő, megtapasztalható valóság.

Gondoljunk csak Kalkuttai Szent Teréz anya életére, vagy Bőjte Csaba ferences atya munkálkodására.

Miért ne legyünk bátrak hinni abban, hogy mi is személyesen megtapasztalhatjuk, amikor az evangélium életté lesz!